

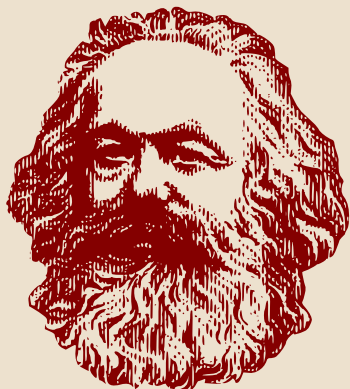
Deutsche Philosophen

Die deutsche klassische Philosophie ist eine wichtige Etappe in der Entwicklung des philosophischen Denkens und der menschlichen Kultur. Sie basierte auf dem Studium der antiken griechischen Philosophen. A ist eine einheitliche spirituelle Erziehung

Καρλ Μαρξ

Ο Καρλ Χάινριχ Μαρξ (Karl Hainrich Marx) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, κοινωνιολόγος, ιστορικός πολιτικός, οικονομολόγος. Θεωρείται θεμελιωτής του κομμουνισμού. Σπούδασε δίκαιο και φιλοσοφία. Ασχολήθηκε με πολλά ζητήματα φιλοσοφίας, αλλά έγινε γνωστός για την ανάλυση της ιστορίας με όρους ταξικής πάλης. Το φιλοσοφικό του έργο, έχει ισχυρούς υποστηρικτές αλλά και φανατικούς κατακριτές. Ο Μαρξ έχει χαρακτηριστεί ως ένας από τους ανθρώπους με τη μεγαλύτερη επιρροή στην ανθρώπινη ιστορία.

Τα κείμενα του Μαρξ δεν μπορούν να ενταχθούν σε κάποια σχολή φιλοσοφίας. Το όλο του έργο είναι μια ριζική κριτική της φιλοσοφίας. Υποστηρίζει πως κανείς δεν μπορεί να είναι ικανοποιημένος με την ερμηνεία του κόσμου, μπορεί να ενδιαφέρεται για την αλλαγή του, που σημαίνει αλλαγή και του ίδιου του ατόμου και της συνείδησής του. Αυτό απαιτεί κριτική ιδεών. Το έργο περιέχει έννοιες όπως ιδιοποίηση, αλλοτρίωση, δημιουργική εργασία κ.α.

Του Θοδωρή Αναργύρου

Ρόζα Λούξεμπουργκ

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ γεννήθηκε στις 5 Μαρτίου του μακρινού 1871 στην Πολωνία, ήταν πολιτική φιλόσοφος, θεωρητική της πολιτικής, δημοσιογράφος, οικονομολόγος, επιμελήτρια και επαναστάτρια. Στην ζωή της υπήρξε δυναμική, είχε σημαντικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις στην Γερμανία, έκρινε συστηματικά με την διαλεκτική, τα άρθρα και άλλα τις κείμενα τα πολιτικά δρώμενα. Μέσα από την πληθώρα των έργων της η Λούξεμπουργκ εκφράζει τις ιδεολογικές θέσεις της, οι οποίες αποτελούν και την ιδεολογία Luxemburgism. Ανήκε στον αριστερό πολιτικό χώρο, φυλακίστηκε (1904–1906) για την πολιτική της δραστηριότητα.

Συμμετείχε σε συνέδρια πολιτικό-ιδεολογικό χαρακτήρα, εκεί συνάντησε και γνώρισε πολιτικά πρόσωπα που στιγμάτισαν την ιστορία, όπως ο Βλαντίμιρ Λένιν το 1907 όταν συναντήθηκαν στη 5η Κομματική μέρα των Ρώσων Σοσιαλδημοκρατών στο Λονδίνο. Η Ρόζα δολοφονήθηκε στις 15 Ιανουαρίου του 1919 από τα Freikorps, το νεκρό σώμα της ρίχτηκε σε ποτάμι και έπειτα τοποθετήθηκε ως άγνωστο σώμα σε νεκροφυλάκειο(με παρόμοιο τρόπο δολοφονήθηκαν πολλά μέλη του KPD). Ποιητικό επικήδειο για την Ρόζα έγραψε ο Μπέρτολτ Μπρέχτ:

*Η κόκκινη Ρόζα χάθηκε κι αυτή
Κανείς δεν ξέρει
Που το κορμί της παραχώσανε
Έλεγε την αλήθεια στους φτωχούς
Γι' αυτό κι οι πλούσιοι την σκοτώσανε*

Του Δημήτρη Κιούση

Φρειδερίκος

Νίτσε

Ο Νίτσε γεννήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1844 και μεγάλωσε στην πόλη Ρέκεν κοντά στην Λειψία. Γονείς του Νίτσε ήταν ο Καρλ Λούντβιχ Νίτσε ο οποίος ήταν λουθήρανος πάστορας ενώ η μητέρα του Φραντσισκα Αίλερ ήταν κόρη του πάστορα Νταβίντ Φρηντριχ Αίλερ. Ακόμα ο Νίτσε ήταν το νεότερο παιδί της οικογένειας. Η αδελφή του Ελίζαμπεθ Τερέζα Αλεξάνδρα Νίτσε γεννήθηκε το 1846 παίρνοντας τα ονόματα τριών πριγκιπισσών και μαθητριών του πατέρα της, ενώ ακολούθησε η γέννηση του αδελφού του Λούντβιχ Ιωσήφ το 1848. Μετά τον πρόωπο θάνατο του πατέρα του το 1849 αλλά και τον χαμό του αδελφού του έναν χρόνο μετά η οικογένεια μετακόμισε στο Ναουμπουργκ. Ο Νίτσε φοίτησε σε ένα δημοτικό σχολείο της πόλης μέχρι το 1854. Το σχολικό του πρόγραμμα περιελάμβανε κυρίως θρησκευτική αγωγή, ενώ παράλληλα ξεκίνησε μαθήματα λατινικών και αρχαίων ελληνικών, γλώσσες στις οποίες δεν εμφάνισε ιδιαίτερη κλίση. Το 1854, ξεκίνησε να φοιτά στο Dom Gymnasium, όπου αφού εξετάστηκε από το διευθυντή του γυμνασίου, μεταπήδησε αμέσως στη δεύτερη τάξη.

Ήδη από τα παιδικά του χρόνια έγραφε ποιήματα και μικρά θεατρικά έργα, μέρος των οποίων φρόντιζε να φυλάσσει η αδελφή του. Αφιέρωνε μεγάλο μέρος του χρόνου του στο γράψιμο, επιδεικνύοντας μία πλούσια λογοτεχνική παραγωγή, ενώ ήδη σε ηλικία 14 ετών ταξινόμησε τα ποιήματά του σε περιόδους. Στις 5 Οκτωβρίου 1858 εισάχθηκε στο Οπφόρτα (Pforta ή Schulpforta), ένα από τα πιο φημισμένα σχολεία κλασικών σπουδών της Γερμανίας, θέση που του προσφέρθηκε έπειτα από εξέταση σχολικού επιθεωρητή στο Dom Gymnasium, ο οποίος επέλεξε τον νεαρό Νίτσε ανάμεσα σε άλλους μαθητές της σχολής. Μαζί με τον φίλο του Γκούσταφ Κρουγκ, ίδρυσε τον σύλλογο «Germania», ένα είδος λογοτεχνικής, μουσικής και επιστημονικής λέσχης, όπου κάθε μέλος υπέβαλλε απαραίτητως ένα έργο τον μήνα, ποίημα, δοκίμιο, σχέδιο ή ακόμα και μουσική σύνθεση. Την ίδια περίοδο, ο Νίτσε ήρθε σε στενή επαφή με τη λογοτεχνία, εκτιμώντας ιδιαίτερα το έργο του Χαίλντερλιν, του Ανακρέοντα και του Σαίξπηρ.

Στις 7 Σεπτεμβρίου 1864 αποφοίτησε από το Πφόρτα και ξεκίνησε σπουδές κλασικής φιλολογίας στο πανεπιστήμιο της Βόννης. Παράλληλα, γράφτηκε στο θεολογικό τμήμα του πανεπιστημίου με διάθεση να ασχοληθεί περισσότερο με τη φιλολογική κριτική του Ευαγγελίου και τις πηγές της Καινής Διαθήκης, γεγονός που είναι μάλλον ενδεικτικό των θρησκευτικών αμφιβολιών του, αλλά και της αδυναμίας του να ομολογήσει στην οικογένειά του πως δεν επιθυμούσε να γίνει ιερέας. Στη Βόννη ο Νίτσε προσχώρησε στη φοιτητική αδελφότητα «Franconia», που αποτελούσε ένα είδος συνάθροισης φιλολόγων. Συνέχισε τις θεολογικές του σπουδές μέχρι το Πάσχα του 1865, περίοδο κατά την οποία απέρριψε οριστικά τη θρησκευτική πίστη, με επιχειρήματα που αποτυπώνονται και σε επιστολή του προς την αδελφή του, στην οποία ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Κάθε αληθινή πίστη είναι αδιάψευστη, εκπληρώνει αυτό που ο πιστός ελπίζει να βρει σ' αυτήν, δεν προσφέρει όμως ούτε το ελάχιστο έρεισμα για τη θεμελίωση μιας αντικειμενικής αλήθειας [...] θέλεις να επιδιώξεις ψυχική ηρεμία και ευτυχία, τότε πίστευε, θέλεις να είσαι ένας απόστολος της αλήθειας, τότε αναζήτησέ την.»

Σημαντική επιρροή στον Νίτσε, πάνω στα ζητήματα της πίστης, φαίνεται πως άσκησε επίσης το έργο του Ντάβιντ Στράους, Η ζωή του Χριστού κριτικά επεξεργασμένη και η μεταγενέστερη έκδοση του έργου που εκδόθηκε το 1864 υπό τον τίτλο Η ζωή του Χριστού διασκευασμένη για τον γερμανικό λαό. Το επόμενο διάστημα αφοσιώθηκε στις φιλολογικές του σπουδές υπό την καθοδήγηση του καθηγητή Φρίντριχ Βίλχελμ Ριτςλ, τον οποίο ακολούθησε το φθινόπωρο του 1865 στο Πανεπιστήμιο της Λειψίας. Στα τέλη Οκτωβρίου του 1865 ήρθε σε επαφή με το έργο του Σοπενχάουερ, το οποίο τον επηρέασε καθοριστικά. Εξίσου μεγάλη επίδραση στη φιλοσοφική του σκέψη είχε το έργο του Φρίντριχ Άλμπερτ Λάνγκε, Ιστορία του υλισμού (Geschichte des Materialismus), το οποίο ο Νίτσε θεωρούσε ως το σημαντικότερο φιλοσοφικό έργο των τελευταίων ετών. Πριν ακόμα αποκτήσει τον διδακτορικό του τίτλο, ο Νίτσε επιλέχθηκε να καταλάβει την έδρα της κλασικής φιλολογίας στο πανεπιστήμιο της Βασιλείας, έχοντας την υποστήριξη του Ριτςλ. Ως καθηγητής αρχικά παρέδιδε διαλέξεις για την ιστορία της αρχαίας ελληνικής ποίησης και για τις Χοηφόρους του Αισχύλου, ωστόσο αργότερα καταπιάστηκε και με θέματα που άπτονταν των προσωπικών του ενδιαφερόντων.

Το επόμενο διάστημα, η υγεία του κλονίστηκε σοβαρά: υπέφερε από ημικρανίες, που οφείλονταν σε βλάβη του αμφιβληστροειδούς και στα δύο μάτια του, γεγονός που τον ανάγκασε τελικά να υποβάλει παραίτηση από το πανεπιστήμιο, στις 2 Μαΐου 1879, καθώς αδυνατούσε να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του. Ο Νίτσε απεβίωσε στις 3 Ιανουαρίου το 1889 στο Τορίνο της Ιταλίας από νευρική κατάρρευση σε ηλικία 55 ετών.

Του Βασίλη Ηλιόπουλου

137

Στην πυρά της περιφρόνησης. Κάνει άλλο ένα βήμα προς την ανεξαρτησία όποιος τολμά να εκφράσει απόψεις που τον ντροπιάζουν αλλά παρ' όλα αυτά τις πιστεύει· ως και οι φίλοι και οι γνωστοί του αρχίζουν τότε να αισθάνονται άβολα. Ένας άνθρωπος με ταλέντο πρέπει όμως να περάσει μέσα και απ' αυτή την πυρά· μετά θα είναι πολύ περισσότερο ο εαυτός του.

Φρειδερίκος Νίτσε, από το έργο του: Μόνος με τον εαυτό σου. Επιλογή αποσπάσματος: Δημήτρης Κιούσης

• Ήταν μια εργασία για το μάθημα των Γερμανικών
Σχ. έτος: 2022- 23 υπεύθυνη καθηγήτρια: Κα Τσιέλου

• Έγραψαν: Αναργύρου Θεόδωρος,
Ηλιόπουλος Βασίλης, Κιούσης
Δημήτρης

• Σχέδιο: Κιούσης Δημήτρης